

کنکور یا دادگاه؟!

داوطلب یا متهم؟!
رامتین نفوتی نژاد

دانشجو

سال‌ها است در ایران کلمه داوطلب برای دانش‌آموزان معانی دیگری پیدا کرده است. اگر از خانواده‌ای که دانش‌آموز کنکوری در خانه دارد معنی واژه داوطلب را بپرسید، می‌گویند اسیر؛ اسیر کتاب، اسیر آزمون، اسیر پول، اسیر موسسات کنکوری و مهمتر از همه اسیر استرس!

این اسارت از روز اول پایه دهم شروع می‌شود و تا پایان اعلام نتایج کنکور و حتی پس از آن ادامه دارد.

در زمان کنکور، واژه داوطلب جای خود را به واژه متهم می‌دهد؛ متهمی که علی‌رغم بی‌گناهی دوران اسارت سه ساله‌ای را پشت سر گذاشته و حالا باید در دادگاه کنکور از دوران اسارت خود دفاع کند. و درست زمانی که پاسخنامه را تحویل می‌دهد، استرس حکم دادگاه شروع می‌شود. اگر در رشته و دانشگاه مورد نظر خودش و خانواده‌اش قبول شده باشد که تبرئه شده در غیر اینصورت مجرم شناخته می‌شود. او محکوم است به سرزنش شدن از اطرافیان و اگر بتواند زنده بماند و حکم اعدام خودش را امضاء نکند و سرنوشتش را به پشت بام‌ها و قرص‌های مرگبار نسپارد؛ باید در دادگاه سال بعد حضور پیدا کند. و این دادگاه ناعادلانه همچنان ادامه دارد. هرچند که قرار است در سال‌های آینده شکلش تغییر کند.

اما سوال اینجاست چرا خانواده‌ها باید فرزندان‌شان را تحت فشار بگذارند؟!

در روزگاری که ما در آن زندگی می‌کنیم، وضعیت اقتصادی خانواده با انتخاب شغل و رشته تحصیلی فرزندان‌شان رابطه مستقیم دارد.

فرزندی که در یک خانواده کم‌بضاعت بزرگ شده باید به سراغ رشته‌ای برود که آینده خود و خانواده‌اش را تامین کند. اما آمار چیز دیگری می‌گوید افرادی که در دانشگاه‌های سراسری و در رشته‌های به اصطلاح تاپ قبول می‌شوند، اکثراً از شهرهای بزرگ و مدارس غیرانتفاعی و تیزهوشان و نمونه دولتی هستند. مدارسی که هرکسی نمی‌تواند بخاطر وضعیت شهریه، مخارج کتاب‌های درسی و کمک‌درسی، رفت‌آمد و... در آن تحصیل کند.

درست در همین زمان است که خانواده مجبور می‌شود آینده فرزندش را

به موسسات کنکوری واگذار کند . تا شاید این موسسات بتوانند کمبود امکانات دانش‌آموز را جبران کنند. حتی خانواده‌ای که درآمد ماهیانه‌اش کمتر از ۱۰ میلیون تومان است یا باید با ضمانت‌هایی همچون چک و سفته و... آینده فرزندش را با شرکت در کلاسهای کنکور و خرید کتاب‌های متعدد تضمین کند. یا اینکه پسرش را قانع کند که تحصیل را رها کرده و کمک خرج خانواده‌اش باشد و دخترش را زودتر به خانه بخت بفرستد.

#اختصاصی سخن معلم